

VIT VÄSTERLÄNDSK MEDELKLASSFEMINISM

inom dagens populära feministiska diskussioner bryts kön och sexualitet ofta loss från frågor om ekonomi och klass. Då liberalfeminismen prövt kan den privilegierade västerländskens lös, vässerter den socialistiska feminismen på att jämställdhet måste ses i samband med jämlikhet, skriver Oslo Harna.

J

delat och globalt får vissa människor komma till tals medan andra systemiskt förnekas, nedrycks och utplånas. Det kallas för individuell arbling, nos är varken utgångspunkt, regler eller domare är anpassade efter de rådande värderna och intressen som följer sig bakom dagens politik.

Kapitalismen har en fantastisk förmåga att införfäva nästan vad som helst, avräkalisera det och göra det till en handelsvara. Marxstoddelar, feministiska queera, gröna och andra kultar är helt okej så länge de kan paketeras och säljas som produkter och livsstil. Man bjuder in tjejer från kylan på det villkor att de inte frågar sig varför barna vissa får vara inne i värmen.

Feminismen har vuxit, förälsat i västerländska samhällen i takt med att den har anammat liberala ekonomiska idder och så kallad meritokrati. För att vinnas om stolar av acceptans har feminismen varit tvungen att bevisa att den kan gå ihop med logiken i den globala marknaden. I bästa fall till och med gynna den. För att bli mainstream har man varit tvungen att ge upp könsförtrycks kopplingar till andra former av förtryck. I dag ser liberalfeministisk kön och sexualitet som insäskade problem, möjligen att tacka och hälsa utan att man behöver ta ställning till bredare sammanhang.

Socialistisk feminism jobbar för att diskussioner kring kön och sexualitet skall föras i en konstant dialog med frågor kring bland annat ekonomi och global arbetsförordning, privilegier och hanteringsplan, kolonialism och svärutövning, klass och "ras".

KOLLEKTIV FÖRTYCK, INDIVIDUELL ANSVAR

Den västerländska aktivisten och akademikern Ljune Segal är en av dem som länge har argumenterat för att människors ställning inte kan reduceras till kön. I boken Why Feminism? från år 2000 konstaterar hon att det är svårt att motivera förordningen, eftersom det i dag är klarare att hon är en rosa höfd som man håller sig till det "genuspektrika". Det är politiskt acceptabelt att tala om

på samma sätt vill man i dag se rasism och xenofobi som ett problem för egenorna existentiellt, inte som en del av den rådande "orden" i samhällsplaneringen. I diskussioner om sexualitet, rättigheter syns detta tydligt, till exempel skrev Hanu Harman i Jhko i somras om hur homosexualitet har införfäts och normalisats till en fjärr politisk mall. Samhället har kommit acceptera "normalhomosexualitet" i och med att den har blivit en produktiv del av det teknologiska maskineri som upprätthåller status quo.

I dag har både liberala och extremistgrupperer märkt den politiska potentialen i att ana ett positivt förhållningssätt till "kvinnor" och "normalhomosexualiteter" – se bara på diskussioner kring blain. Socialistiska feminister, queer- och mångfaldsaktivister igen vägrar att acceptera att radikala koncept med stor inbördes kraft "normaliseras" och anammas av konsumtionskapitalismen.

DET ÄR DIG DET ÄR HJL PÅ

Att tala om kulturhela eller individhela släper utifrån den ekonomiska har varit populärt bland dem som kallar sig liberala. Klass, viljan att hålla arbetskräften billig, institutionalisering rasism, sexism och annan som anyder att det finns något som man inte självständigt kan övervinna eller ansvara för, existerar inte i en volubel där "individualism" och "personlig förbättring" får fitta plåsen som de heligaste kossorna.

Dagens samhällskritiska trovad stöder främst ringmodeller som baserar sig på individuell ansvar. Individerna ses som självständigt, neutrala och självskapande, någon som hnsk eller sin individvillighet ingår i förhållanden med andra. Det har också gjort att marknaden har kommit ses som neutral. Ekonomin ses som en objektiv mekanism utifrån moraliska frågor.

Sociologen Beverly Skeggs anser att vi har kommit till en situation där "klass" har ersatts av "kultur". Enligt henne är det det står att förhållna skillnader människor emellan till ett moraliskt plin, där strukturerla existenser glöms bort. Färdigheten, arbetslöshet och utslagna människor i medieterna och politiken i allt börjar vara som "personliga ansvarskändare". En "gender-"/"feminism pressur med den människohjäl som arbetsgivare och liberala högpreparer till utbildade. "Du kan vara precis vad du vill, bara du försöker tillräckligt hårt". Leder som inte hoar det individuella ansvaret, inte följaktligen marknaden, utvecklingsströmkra, arbetsförordningarna och medionarrativen av välfärdsskutan, får förstås ta plats som heteromedlemmar av huvudstaden.

Skeggs pekar ut många av dagens samhällskritiska supertjänster som de verkliga förklaringarna för dagens kapitalistiska människokod. Samhällsplanerare talar om den frigerande potentialen i "att aktualisera och förändra sig själv, i viljesvaka och val". Men det är inte frågor som häger av vad gäva förmågor och expertiser, utan om möjligheter som i hägera grad är bundna till former av kapital och konsumtion. Individuella är en ojämn resurs; ju mer privilegierad du är desto mera individuella ser du dina vara och värden.

Klass, kön, orientering och kultur präcker dina möjligheter. Individerna som koncept, våra uppfattningar om vad det betyder att vara en individuell människa är i dag bundna till den konsumterande medelklassens dagens globala moral. Att kunna välja, att kunna skapa, att se sig själv som en släp präformant är bundet till en viss ställning och tillgång till tekniska utrymmen.

TOTALISERANDE KONTROLL

Ljune Segal konstaterar i Why Feminism? att "varje politik som styrvar eller en inkluderande förändring måste värna eller att föregripa de huvudsakliga förtryckssystemen". De stora förtryckssystemen – klass, kön,

"ras", trans-nationell ekonomi – är alltid sammanhängande. Det går inte att betrakta ett av dem utan att också granska de andra.

Som socialist är Segal av den åsikten att verklig förbättring för dem som behöver det mest hänger på välfärdsskutan. Situationen i sig är ändå extremt problematisk på grund av sin koppling till nationaltatna med dess territoriella och demografiska kax. Nationallisten styrker över kultur- och klassförhållanden och delger inriktningspolitiska konfliktier och resurser dem med rättigheter som "den inlånade kvinnan", eller "den ägnaiska kvinnan". Feminismen måste låta prioritera "individuell" begrepp som kön, familj eller sexualitet på bekostnad av "kollektiv" begrepp så som stad, medborgerligt skap, bostäder, arbete. Vilka begrepp som betonas är ytterst relevant eftersom kategoriseringar aldrig är neutrala.

Totaliserande kontroll existerar och näst bra både hos oss och i resten av världen. För Segal är klass och transnational kapitalism former av totalisering. "Om feminismen ska ta ställning till problemen som berör de kvinnor som behöver feminismen mest, måste den se att sändagen i kvinnors liv inte kan reduceras till genus. Detta betyder att feminismen måste verka i allians med andra progressiva krafter som undlar klass-, ras-, orientering- och andra hierarkier".

KVINNOR FÖRKLORAR DUBBET

Det är inte bara inom dagspolitik utan även inom akademien som det har funnits en vilja att tärda feministiska frågor ut "trem" kulturellt perspektiv. Påstått "postmoderna" strömningar har tolkats som det konvertera socialistiska engagemangets död.

Tillspetsat kunde man säga att viljan att ta avstånd från klart förklarade och enkelbart orotadiga marxistiska tankar och teoretiska maktupplösning i ett ekonomiskt övertrycke som vilar på en exploaterad bas, har slängt över till ett totalt förklarande av besamtamande ekonomiskt hierarkier, fäsa "klasser".

Moderna marxister har ändå under de senaste årtiondena visat att ett avståndstagande från grunder och fäsa hierarkier inte behövs betydta sluter för en socialistisk medveten feminism, utan värtom kan återupplivas den. Till exempel inläst-amerikanska Gayatri Spivak har visat att det inte bara är möjligt utan även är önskvärdt för feminismen i dess att samtidigt bedriva samhällskritik både vertikalt och horisontalt i såväl internationell som världsnivå skala, och i den inbördes skala som bildar vårt språkbruk och maktförhållanden persover emellan.

Spivak ser inget problem i att insistera på det i hägera grad specifika i varje enskild människas situation, och samtidigt hävda att kvinnan i sin strukturerat berättigade existens av kvinna alltid är dubbel uppland. "Ännu djupare i skuggan". Då dagens ekonomiska regim dessutom är vad den är är kvinnan i det globala syd det stora förozzern. Trots att den socialistiska feminismen har arbetat till det nya postkoloniala förändrade kan man fortfarande höra de av Engels handtecknade är gamla ordet "kvinnan är den riktiga arbetsreserverarmen. Kvinnans relevans till arbetslivet är det behövs och skyllas sedan ut igen. Mamma följaktligen inte sin exploaterade ställning så länge han får agera yttan med häger status i hemmet. Kvinnan följer dubbel".

Vad socialistisk feminism uppmärksam oss att göra är takt med identifiering men på ett kollektivt plan och med globala ambitioner. Praktiskt handlande men politiska mål är evigt föränderliga och anpassningsbara, utan ett slut där man kunde pussa ut. Att det är så skall inte ses som något otvivelaktigt eller underminerande, utan som en nödvändig del av vilken som helst strävan som inte tvofs allt kan gå vidare.

Oslo Harna, undervisar samhällsfilosofi vid Helsingfors universitet och skildrar viljan till sig själv om makt och politik. Foto: Hanu Harman.

Individualitet är en ojämlig resurs

Det är inte bara inom dagspolitik utan även inom akademien som det har funnits en vilja att tärda feministiska frågor ut "trem" kulturellt perspektiv. Påstått "postmoderna" strömningar har tolkats som det konvertera socialistiska engagemangets död.

Moderna marxister har ändå under de senaste årtiondena visat att ett avståndstagande från grunder och fäsa hierarkier inte behövs betydta sluter för en socialistisk medveten feminism, utan värtom kan återupplivas den. Till exempel inläst-amerikanska Gayatri Spivak har visat att det inte bara är möjligt utan även är önskvärdt för feminismen i dess att samtidigt bedriva samhällskritik både vertikalt och horisontalt i såväl internationell som världsnivå skala, och i den inbördes skala som bildar vårt språkbruk och maktförhållanden persover emellan.

Spivak ser inget problem i att insistera på det i hägera grad specifika i varje enskild människas situation, och samtidigt hävda att kvinnan i sin strukturerat berättigade existens av kvinna alltid är dubbel uppland. "Ännu djupare i skuggan". Då dagens ekonomiska regim dessutom är vad den är är kvinnan i det globala syd det stora förozzern. Trots att den socialistiska feminismen har arbetat till det nya postkoloniala förändrade kan man fortfarande höra de av Engels handtecknade är gamla ordet "kvinnan är den riktiga arbetsreserverarmen. Kvinnans relevans till arbetslivet är det behövs och skyllas sedan ut igen. Mamma följaktligen inte sin exploaterade ställning så länge han får agera yttan med häger status i hemmet. Kvinnan följer dubbel".

Oslo Harna, undervisar samhällsfilosofi vid Helsingfors universitet och skildrar viljan till sig själv om makt och politik. Foto: Hanu Harman.